RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0147 van 16 april 2013 in de zaak 2010/0158/A/2/0136

In zake:	mevrouw, wonende te
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: landmeter, de heer en de heer
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
	vertegenwoordigd door: de heer
	verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 18 januari 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 17 december 2009.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem van 28 januari 2009 gedeeltelijk gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het overwelven van 5 meter van de baangracht (42m).

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer **and the land of the l**

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad stelt vast dat de namens de verzoekende partij opgestelde wederantwoordnota laattijdig werd ingediend.

De griffier heeft, overeenkomstig artikel 4.8.20, §2, tweede lid VCRO, een afschrift van de antwoordnota van de verwerende partij aan de verzoekende partij overgemaakt met een aangetekende brief van 14 april 2010.

De namens de verzoekende partij optredende landmeter deelde aan de Raad een wederantwoordnota mee, samen met een aantal aanvullende overtuigingsstukken, met een aangetekende brief van 7 mei 2010. Dit is buiten de vervaltermijn van 15 dagen gesteld door artikel 4.8.20, §2, tweede lid VCRO.

De door de vertegenwoordiger van de verzoekende partij ingeroepen reden van overmacht, met name ziekte, is niet aanvaardbaar, nu deze louter gesteld en door niets gestaafd wordt en zelfs onwaarschijnlijk lijkt bij de running van een landmeterkantoor.

De Raad beslist dan ook dat de wederantwoordnota en de aanvullende stukken, namens de verzoekende partij ingediend met een aangetekende brief van 7 mei 2010, uit de debatten moeten worden geweerd.

IV. FEITEN

Op 14 mei 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de inbuizing van gracht (±42m) langs de Posterijlaan".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan 'Roeselare-Tielt', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 mei 2008 tot en met 19 juni 2008, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van een derde.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verwijst in haar brief van 29 mei 2008 naar een eerder afgeleverde wegvergunning van 30 januari 2006.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 18 juni 2008 volgend gunstig advies uit:

u

Gezien de bestaande toestand en de lokale ruimtelijke situatie veroorzaken de werken in principe geen schade aan de externe landbouwstructuren en de agrarische dynamiek: onder die voorwaarden is de aanvraag voor de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling aanvaardbaar.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem verleent op 14 mei 2008 een ongunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 21 november 2008 een ongunstig advies met de volgende motivering:

"

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag 'ongunstig' geadviseerd.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Pittem weigert op 28 januari 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

" . . .

Beschikkend gedeelte:

Legaliteitsaspect:

Gelet op het feit dat het ontwerp niet voldoet aan de afwijkingsbepalingen van de bestemmingsvoorschriften van het van toepassing zijnde gewestplan (agrarisch gebied); Gelet op het organiseren van een voorgeschreven openbaar onderzoek waarbij één bezwaar werd ingediend.

Gelet op de verlening van het niet-bindende gunstig advies van het departement Landbouw en Visserij en gelet op het wegvergunning van het Agentschap Infrastructuur.

Opportuniteitsaspect (goede ruimtelijke ordening)

Gelet op het feit dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de goede plaatselijke ordening en met de onmiddellijke omgeving:

Besluit:

Een <u>ongunstig</u> advies te verstrekken over het voorliggend ontwerp.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 24 februari 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De dienst vergunningen adviseert in haar verslag van ongekende datum om het beroep ongegrond te verklaren en de vergunning te weigeren op grond van volgende overweging:

"

De aanvraag betreft het regulariseren van het inbuizen van een gracht over een lengte van 42m. Het betreft een gracht gelegen voor een perceel waarop recent een zonevreemde woning herbouwd werd. Voor het inbuizen van de gracht bestaat er geen juridische vergunningsbasis. Art. 145bis voorziet hiervoor geen mogelijkheden. Ook in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, is er geen vrijstelling voorzien die een inbuizing over 42m mogelijk maakt. Enkel voor de noodzakelijke toegang is er een vrijstelling van vergunning. Het betreft hier echter meer dan een noodzakelijke toegang. De overwelving werd aangevraagd bij het Agentschap Wegen en Verkeer in 2006. Er werd door het Agentschap een vergunning verleend voor het inbuizen van de gracht. Het betreft hier echter een wegvergunning en geen stedenbouwkundige vergunning.

De dienst stelt dan ook voor om het beroep ongegrond te verklaren en de vergunning te weigeren.

..."

Na de hoorzitting van 16 juli 2009 beslist de verwerende partij op 17 december 2009 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning gedeeltelijk te verlenen. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Juridische grondslag en beoordeling

De plaats van de aanvraag is gelegen in Pittem langs de Posterijlaan, een gewestweg. Op het perceel van de aanvraag werd een zonevreemde woning opgetrokken.

Het ontwerp voorziet het regulariseren van het inbuizen van een baangracht. Het gaat om een gracht op openbaar domein. De inbuizing gebeurde met een betonbuis met diameter 50. De inbuizing heeft een lengtevan 42m. Voorheen was er enkel een beperkte inbuizing over een breedte van 4.48m.

De aanvraag is strijdig met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. Het bestemmingsvoorschrift van het gewestplan vormt op zichzelf geen weigeringsgrond voor het beoordelen van een aanvraag mits voldaan wordt aan de voorwaarden van art. 145bis § 1 (DRO). Art 145bis voorziet echter geen mogelijkheid om een nieuwe constructie te voorzien van 42m lengte.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is wordt aangegeven dat enkel de strikt noodzakelijke toegangen en opritten in de onmiddellijke omgeving van een vergund woongebouw vrijgesteld zijn van vergunningsplicht.

Het is hier duidelijk dat het om meer gaat dan enkel om wat strikt noodzakelijk is. Er bestaat bijgevolg geen wettelijke basis voor de inbuizing van de baangracht.

De aanvraag moet nog niet voldoen aan de provinciale stedenbouwkundige verordening inzake baangrachten gezien het ontvangstbewijs dateert van 14.05.2008 en de verordening slechts in werking trad op 01.11.2008.

Wanneer de aanvraag getoetst wordt aan de voorschriften van de verordening dan blijkt de lengte van de overwelving strijdig met de voorschriften. Er is slechts een overwelving van 5 m lengte toegelaten terwijl hier 42m overwelfd werd zonder hiervoor een afdoende motivering te hebben. Gezien zich op het perceel een zonevreemde woning bevindt, kunnen geen argumenten inzake onvoldoende breedte om het perceel te bereiken met voertuigen ingeroepen worden.

In het advies van Wegen en Verkeer werd aangegeven dat reeds een vergunning werd afgeleverd voor inbuizen van de gracht. Deze vergunning is bij het advies gevoegd. De vergunning dateert van 30.01.2006. In de feiten betreft het een wegvergunning en geen stedenbouwkundige vergunning. Dit is echter niet duidelijk vermeld in deze wegvergunning. Een gelijkaardige vergunning werd afgeleverd voor de buur (nummer 12) in 2008. Hierbij werd wel expliciet aangegeven dat de vergunning alleen geldig is onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat het gemeentebestuur eveneens een vergunning verleent.

Het dient onderstreept dat de aanvragers ter goeder trouw hebben gehandeld. Het document van Agentschap en Wegen en Verkeer is misleidend en is bovenaan getiteld 'Vergunning'. AWV heeft er toen echter niet op gewezen dat ook nog een stedenbouwkundige vergunning nodig is voor het inbuizen van een gracht.

De aanvraag moet voldoen aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering (dd.01.10.2004) gezien het ontvangstbewijs dateert van na 1 feb 2005. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken vanaf 75m² (groendaken worden niet meegerekend) en verhardingen groter dan 200m² (de oppervlakte van waterdoorlatende klinkers wordt slechts voor de helft in rekening gebracht, deze van steenslag of grastegels niet) Gezien de geringe oppervlakte moet de aanvraag niet voldoen aan de verordening.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Door de gemeente, als adviserende instantie, wordt erop gewezen dat bij het doorlopen van de internettoepassing voor de watertoets een negatieve uitspraak mogelijk is omwille van het gewijzigde afvoergedrag van de waterloop.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Er moet gewezen worden dat het inbuizen van baangrachten problemen kan opleveren voor de waterhuishouding. Door het overwelven van baangrachten wordt de

bergingscapaciteit verkleind en wordt het hemelwater versneld afgevoerd. Wanneer het hemelwater niet in de bodem kan infiltreren wordt verdroging in de hand gewerkt.

In de provinciale verordening baangrachten wordt daarom opgelegd dat een overwelving van de baangracht van meer dan 5m moet gepaard gaan met compenserende maatregelen die de infiltratie van hemelwater blijvend mogelijk maken.

Het inbuizen van een baangracht over een grotere afstand is niet verenigbaar met de goede plaatselijke aanleg.

Conclusie:

De aanvraag betreft het regulariseren van het inbuizen van een gracht over een lengte van 42m. Het betreft een gracht gelegen voor een perceel waarop recent een zonevreemde woning herbouwd werd. Voor het inbuizen van de gracht bestaat er geen juridische vergunningsbasis. Art. 145bis voorziet hiervoor geen mogelijkheden. Ook in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, is er geen vrijstelling voorzien die een inbuizing over 42m mogelijk maakt. Enkel voor de noodzakelijke toegang is er een vrijstelling van vergunning. Het betreft hier echter meer dan een noodzakelijke toegang.

De overwelving werd aangevraagd bij het Agentschap Wegen en Verkeer in 2006. Er werd door het Agentschap een vergunning verleend voor het inbuizen van de gracht. Het betreft hier echter een wegvergunning en geen stedenbouwkundige vergunning. Hoewel aanvragers ter goeder trouw handelden heft dit echter de juridische belemmering voor een grotere overwelving van 5m niet op. De vergunning wordt dan ook beperkt tot een lengt van 5m.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 21 december 2009.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 18 januari 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager is van de stedenbouwkundige vergunning en beschikt dus ingevolge 4.8.16 §1, eerste lid, 1° VCRO, over het rechtens vereiste belang.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

1. De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als het resultaat van de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift kan dan ook geenszins, ook niet gedeeltelijk, worden beschouwd als een uitspraak betreffende de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de in het verzoekschrift vervatte *grieven* inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

2.

De verzoekende partij voert in haar inleidend verzoekschrift als feitelijkheden samengevat aan dat zij van het Agentschap Wegen en Verkeer voor de inbuizing van de gracht over de totale lengte van 42 meter reeds in januari 2006 een vergunning heeft verkregen en dat de werken reeds werden uitgevoerd. Nadien zou de gemeente gesteld hebben dat voor dezelfde werken ook een stedenbouwkundige vergunning nodig is, reden waarom deze aanvraag werd ingediend.

Als 'grieven' tegen de bestreden beslissing voert de verzoekende partij het volgende aan:

٤ . . .

Bij nazicht van de vergunning afgegeven door AWV, blijkt dat er nergens sprake is van een bijkomende voorwaarde dat er eveneens een stedenbouwkundige vergunning vereist is

Een bouwvergunning voor dergelijke werken kan, ons inziens, niet door Mw gevraagd worden, en dus ook niet aan haar vergund worden, daar zij geen eigenaar is van deze strook grond. Een bouwvergunning kan niet aangevraagd worden op eigendom van een ander.

Bijgevolg zijn wij van oordeel dat we over een geldige vergunning beschikken en geen enkele overtreding begaan hebben bij het uitvoeren van deze werken.

..."

3. De hierboven geciteerde 'grieven' kunnen evenwel niet beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Een middel moet overeenkomstig de bewoordingen van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO bestaan uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze volgens de verzoekende partij werd geschonden.

Het loutere feit dat de verzoekende partij voorhoudt dat in de vergunning van het Agentschap Wegen en Verkeer niet vermeld wordt dat er ook een stedenbouwkundige vergunning vereist is,

houdt geen aanduiding van de schending van enige specifieke rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur in. De verzoekende partij duidt ook niet aan op welke wijze het koninklijk besluit van 7 september 1933 betreffende de werken over de sloten der wegen die de wegvergunning regelt, en die volledig losstaat van de stedenbouwkundige vergunning, zou geschonden zijn.

Daarnaast stelt de verzoekende partij enkel dat zij geen eigenaar is van de betreffende strook grond, waarbij zij louter stelt dat een stedenbouwkundige aanvraag niet kan ingediend worden door iemand die geen eigenaar is van deze strook grond.

Ook deze grief bevat geen geschonden geachte regelgeving of de wijze waarop deze naar het oordeel van de verzoekende partij zou geschonden zijn, en druist tevens in tegen haar eigen premisse waarbij zij stelt dat zij reeds een wegvergunning van het Agentschap Wegen en Verkeer heeft verkregen. De wegvergunning, verkregen op grond van het koninklijk besluit van 7 september 1933 houdt juist in dat het Agentschap haar (of haar vader aan wie de toelating werd verleend) een administratieve toelating heeft verleend om een gedeelte van het openbaar domein voor een bepaalde duur en op een bepaalde wijze (de toelating vermeldt dat er geen verharding mag worden aangelegd, enkel teelaarde mag worden gebruikt) in gebruik te nemen om de gracht in te buizen.

Het is dan ook duidelijk dat de verzoekende partij met het formuleren van haar grieven enkel aanstuurt op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het afleveren van de door haar nagestreefde stedenbouwkundige vergunning, terwijl ze zelf geen specifiek geschonden regelgeving aanduidt, noch aangeeft waarom of op welke wijze de bestreden beslissing een schending zou inhouden van enige specifieke rechtsregel.

Het is niet omdat de verwerende partij in haar antwoordnota de premissen van de verzoekende partij weerlegt dat de ingeroepen grieven daarom als middel moeten worden aangemerkt.

Grieven moeten meer zijn dan een louter inroepen van standpunten vertrekkende van verkeerde premissen.

Gelet op het voorgaande dient de Raad dan ook vast te stellen dat het voorliggende verzoekschrift geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en derhalve evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

Het verzoekschrift is dan ook onontvankelijk omwille van de schending van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.
Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS Hilde LIEVENS